

COMMENTAREN OP HET ARTIKEL “SEKS EN RELATIES ZIJN BELANGRIJKER DAN DE STELLING VAN PYTHAGORAS”

Seksuoloog Wim Slabbinck pleit voor liefde als schoolvak

17 januari 2017, Humo

De liberale seksuoloog Wim Slabbinck die zich gesteund weet door de Wereldgezondheidsorganisatie pleit voor een apart vak Liefde. Ze willen de 'zogenaamde' experts van Sensoa vrij podium geven om hun lessen Relationele en Seksuele Voorlichting (RSV) te geven, liefst met 3D-materiaal van penissen en vulva's. Nu zit men verveeld met het feit dat de

kleuterleider/leraar nog kan meekijken bij de (vroeg-)seksualisering door de 'experts' en men geen vrij spel heeft.

We geven enkele reacties weer van diverse personen.

We gaan eens een aantal stellingen op een rijtje zetten om de academische logica te testen.

1. Sex moet kunnen vanaf 14 jaar.
2. Stemmen moet kunnen vanaf 16 jaar
3. Meerderjarig ben je vanaf 18 jaar
4. De frontale hersenlob is pas volgroeid vanaf 25 jaar zodat je dan pas de gevolgen van je daden inziet.

Nou, nou, hoe is dat te rijmen? Moeten we niet volwassen en volgroeid zijn om seks te bedrijven.

'Ik baal van die ondertitel,' poneerde iemand. 'Zonder de stelling van Pythagoras hadden we geen landmeting, geen ruimtevaart, geen architectuur, geen elektriciteit, geen wegen, geen vliegtuigen, geen auto's. Zonder seksuologen hadden we nog altijd fun, en hadden we nog altijd kinderen.'

Het liefdesspel dient niet geleerd te worden, maar krijgt automatisch vorm als twee mensen elkaar liefhebben. Dieren moeten ook niet leren hoe kinderen te krijgen. Onze hormonen geven de nodige prikkels om in zee te gaan. Het is net het besturen van dit schip dat veel tact en discipline vraagt. De anker uit het water halen en de boot laten varen is niet zo moeilijk.

Het in beeld brengen van penissen en vulva's vergelijken met het tonen hoe een Ikea-kast is elkaar zit, is toch wat kort door de bocht. Dat hormonen niet werken bij het zien van een Ikea-kast maar wel bij geslachtsdelen is toch een groot verschil. Het beeldmateriaal bij de lessen RSV gaat ons inziens hoe langer hoe meer op porno lijken.

Slabbinck wil het in de lessen hebben over 'liefde', "de essentie van het leven" of "pertinente levensvraag" wat hij dan in één zin aanhaalt met "hoe bereik ik een orgasme". Een minimum aan levenswijsheid mogen we toch verwachten van mensen die onze kinderen willen onderwijzen, laat staan eindtermen bepalen. En, "meer seks is sowieso een goed advies" want het zou ons

wapenen tegen burn-out en depressie. Dat volgens hem een grote groep dertigers met - of moeten we lezen door - erectieproblemen bij psychologische hulpverleners belandt, versterkt hem in die overtuiging. Dat het ook omgekeerd kan, dat die mensen mogelijks erectieproblemen hebben door psychische problemen en zelfs door de door mensen als Slabbinck aangeleerde gedachte dat we seks en orgasmes moeten hebben om ons gelukkig te voelen en normaal te zijn, ontgaat hem.

Het gaat hier niet over cognitieve kennis maar over een levensvisie. In deze wordt een eenzijdige overtuigd atheïstische visie opgedrongen, wat niet past in een pluralistische samenleving en dus niet thuishoort in een leerplan. Willen we die vrijheid, om dit op eigen wijze bij te brengen, niet aan de ouders overlaten? Zelfs aan peuters moet volgens Slabbinck al verteld en bepaald worden wat liefde is 'dezelfde liefde die hij ziet in baby's die zouden op zoek gaan naar de leuke plekje van hun lichaam?'

Sensoa moet niet via apps onze jongeren seksuele voorlichting geven. Men verleidt hen tot het vroegtijdig experimenteren. Laat dit maar over aan de ouders.

Wat betekent dat 'een goede begrip' over seksualiteit en relaties bijbrengen? Hoe zou dat gegeven worden in het vak Liefde? Liefde is een wisselwerking tussen personen en is in eerste plaats gebaseerd op vriendschap en het geven om elkaar. Dat staat in schril contrast met de quasi zelfbevrediging die hierboven verdedigd wordt. Laat ons dat a.u.b. niet als basis nemen voor onze kinderen om succesvolle relaties uit te bouwen. De overdreven drang naar 'leuke ervaringen' en 'plezier' vanaf jonge leeftijd zorgt net voor minder weerbaarheid en meer frustratie, burn-outs en depressies wanneer het eens minder leuk wordt. Dat dergelijke seks, ook de extreemste vorm porno, verslavend werkt, wordt genegeerd. 'De feel good' wordt voorgesteld als oplossing, want "iedereen wil toch een gelukkig leven".

Twee doelstellingen voor het vak liefde worden aangegeven. "Ten eerste is seks meer dan gevaar, het biedt ook plezier. Het onderwijs moet ook de fijne kanten aan seks belichten. Zo gaan kinderen veel beter kunnen onderscheiden wat grensoverschrijdende seks is en wat niet."

Seksualiteit is de kroon op een goede relatie die inzet, overgave, doorzetting vraagt. Het is een sluitstuk, niet het begin, een spel, een pleziertje. Volgens de Weense psychiater Raphael Bonelli is het wetenschappelijk weerlegd, dat alleen het 'op de hoogte zijn van seksualiteit' bescherming geeft tegen inbreuken ([Bron >>](#)). In tegendeel, te vroege RSV heeft laterale schade. Het gemeenschappelijk probleem van veel pornoverslaafden in de therapiepraktijk is dat zij al op jonge leeftijd in aanraking kwamen met seks in een vorm waar ze niet mee kunnen omgaan.

Kinderen worden nu reeds overstelpt door deze lichamelijk en egoïstische visie van wat liefde en seks zou zijn, in muziek, reclame, films, tv, games, enz. Het hoeft echt niet nog eens op school zo voorgesteld te worden. Als mensen een overeenkomst sluiten elkaar lichamelijk te plezieren is dat hun zaak maar laat ons dat niet als norm opleggen en als liefde omschrijven. Humaniora, "meer mens worden", was vroeger de eerste les in het middelbaar. Poezen en honden zoeken ook leuke plekjes op hun lichaam...

We vragen Minister Crevits om te waken over de eindtermen van de RSV.

Seks en relaties zijn belangrijker dan de stelling van Pythagoras"

Seksuoloog Wim Slabbinck pleit voor liefde als schoolvak

De Gentse seksuoloog en antropoloog Wim Slabbinck breekt deze week [in Humo](#) een lans voor een nieuw vak op school: Liefde. "Waarom leer je niet op school hoe je een orgasme bereikt?"

05-01-17, Fernand Van Damme - Bron: Humo

"De Britse filosoof Alain de Botton pleit voor het vak 'Liefde' op school en ik ben het daar volledig mee eens", zegt Slabbinck aan onze krant. "In mijn jeugd heb ik ontzettend veel geleerd over abstracte taal- en rekenkundige begrippen, maar het antwoord op pertinente levensvragen als: wat is een positieve relatie, hoe ga je om met het verlies van een dierbare of hoe bereik je een orgasme? Dat zat niét in het lessenpakket. Vreemd, want seksueel en relationeel geluk is een essentieel deel van onze gezondheid."

Maar kunnen we liefde wel op school aangeleerd krijgen? Moeten we niet eens goed het deksel op de neus krijgen om te weten wat ze inhoudt? Slabbinck: "Natuurlijk zijn eigen ervaringen onontbeerlijk, maar ik ben ervan overtuigd *dat seks en relaties in de klas moeten worden besproken.*"

De Vlaamse overheid is momenteel de eindtermen aan het herzien, maar daarover is nog niets beslist

De huidige seksles - officieel: relationele en seksuele vorming (RSV) - bevredigt volgens Slabbinck niet. "Dat komt doordat er werkelijk niets in eindtermen vervat ligt. Anno 2017 beslist elke Vlaamse school autonoom of ze lessen seksuele opvoeding geeft en wat die precies inhouden. Sommige leraars nemen echt een voortrekkersrol en nodigen *experts van Sensoa* uit, anderen houden zich bij een stuntelig praatje over eileiders. Dat kan niet, het moet ambitieuzer."

De Vlaamse overheid is momenteel de eindtermen aan het herzien, maar daarover is nog niets beslist. Onderwijsminister Hilde Crevits (CD&V) herhaalt aan deze krant dat ze seksuele en relationele vorming op school "zeer relevant vindt" en dat ze het belangrijk acht dat het "op een brede manier wordt aangebracht".

Meer dan soa's

Slabbinck heeft alvast een suggestie voor Crevits: RSV optillen tot een volwaardig vak 'Liefde' door er twee aspecten aan toe te voegen. Slabbinck: *"Ten eerste is seks meer dan gevaar, het biedt ook plezier. Nu wordt in de seksles uitsluitend op menstruele cycli en soa's gefocust, maar het onderwijs moet ook de fijne kanten aan seks belichten. Zo gaan kinderen veel beter kunnen onderscheiden wat grensoverschrijdende seks is en wat niet."*

'Eigenlijk begin je best al peuters over de liefde te vertellen'

Wim Slabbinck, seksuoloog

Ten tweede *moet het psychologische aspect van seks en relaties naar voren komen.* De seksuoloog: "Kinderen die leren dat men aan een relatie kan werken, dat verliefdheid en seksueel verlangen in een relatie na verloop van tijd kunnen afnemen, zijn beter gewapend om die problemen op latere

leeftijd op te lossen. Zonder die weerbaarheid lopen ze meer risico op burn-outs en depressies in hun latere leven. Recent heeft de Wereldgezondheidsorganisatie het belang van seksualiteit en relaties voor onze gezondheid benadrukt en dat is niet zonder reden."

Slabbinck ziet het vak 'Liefde' vanaf het secundair worden gedoceed, op tweewekelijkse of maandelijkse basis. "*Maar eigenlijk begin je best al peuters over de liefde te vertellen. Mensen zijn seksuele wezens. Zelfs baby's gaan op zoek naar leuke plekje's.*"

Als een IKEA-kast

'Ik kan enkel vaststellen dat in het post-Dutroux-tijdperk seksualiteit bij jongeren een uitzonderlijk gevoelig thema blijft.'

Wim Slabbinck, seksuoloog

Verwachten we nu ook niet te veel van scholen? Moeten we jongeren niet bereiken waar ze zijn, op het internet bijvoorbeeld? Slabbinck: "Zeker. De hele samenleving draagt een verantwoordelijkheid *om seks meer bespreekbaar te maken: ouders, scholen, maar ook digitale media. Zo vervult Sensoa een voortrekkersrol in het ontwikkelen van apps rond seksuele voorlichting.*"

En ook de openbare omroep kan een rol spelen, vindt Slabbinck. "Haar Noorse tegenhanger NRK legt in het no-nonsense tv-programma 'Pubertet' ragfijn uit welke lichamelijke veranderingen gepaard gaan met de adolescentie. Er wordt uitgelegd wat penissen en vulva's zijn, wat die allemaal kunnen én het brengt ze dan nog eens ongegeneerd in beeld. En waarom ook niet? *Als we een Ikea-kast in elkaar vijzen, dan hebben we toch ook het plaatje nodig om te begrijpen hoe het moet?*"

Al ziet de seksuoloog dat bij ons nog niet meteen gebeuren. "Ik kan enkel vaststellen dat in het post-Dutroux-tijdperk seksualiteit bij jongeren een uitzonderlijk gevoelig thema blijft. Dat is jammer. Je kan hier niet zomaar over seks praten en zo sluipt schaamte in het discours."